

Περισσότερο να περιγράψουμε με νούμερα το μέγεθος της F1. Κολοσσιαίο. Το αντικρίζουμε στους δέκτες μας, πείθεται και ο πλέον αδαής ή δύσπιστος. Τούτο ισχύει οικουμενικά. Ακόμα και για εκείνους που γλυκά παραδίδονται στους κόλπους του Μορφέα λίγα λεπτά μετά την εκκίνηση παρά τις φιλότιμες προσπάθειες των παρουσιαστών και σχολιαστών, να τους κρατήσουν ξύπνιους.

Και είναι πελώριο μέγεθος όχι μόνον διότι αποτελεί την αιχμή της τετράτροχης τεχνολογίας, συγκεντρώνοντας τους κορυφαίους κάθε είδους, αλλά και διότι καταβροχθίζει μα και επανακυκλοφορεί αμύθητα ποσά.

Είναι όμως και κάτι άλλο. Όλη η διάχυτη, πια, τελετουργία του γκλάμουρους. Και πριν πενήντα χρόνια πήγαιναν πυγμάχοι, ηθοποιοί, σκιέρ, τηλεπερσόνες και λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις, αλλά είναι οι αδηφάγες κάμερες πλέον, που το διαχέουν παντού. Το πράγμα έχει τέτοια δυναμική, όπου το σόου είναι αναπόσπαστο τμήμα και μεγάλο τμήμα, του ίδιου του κομπετίσιον. Δεν γράφω τίποτα καινούργιο, αλλά αυτές οι πρόσφατες δηλώσεις του Bernie Ecclestone, έδωσαν άλλο ένα ηχηρό δείγμα του πόσο έχει παρασυρθεί το σπορ στην υπερβολή της προβολής.

Τι μας είπε λοιπόν ο supremo;

«Αν πάρει το πρωτάθλημα ο Rosberg θα είναι καλό μόνον για τον ίδιο και την Mercedes, αλλά θα είναι κακό για το σπορ διότι δεν θα έχουμε τίποτα να γράψουμε για αυτόν. Δεν θα βοηθούσε ούτε την Γερμανία. Χρειαζόμαστε κάποιον σαν το Lewis.»

Κι όταν, μοιραία, κατακρίθηκε επανήλθε με διευκρινήσεις λέγοντας:

«Δεν έχω απολύτως τίποτα εναντίον Nico. Είναι ένας εξαιρετικός οδηγός, αλλά ο Lewis είναι ένας πολύ καλός πρεσβευτής για τη Formula 1 σε όλο τον κόσμο. Ο Rosberg θα είναι ένας άξιος πρωταθλητής της F1, γιατί έχει δουλέψει στις πίστες και σημείωσε τους περισσότερους πόντους. Αλλά κοιτάξτε τη δουλειά που κάνει ο Lewis έξω και πέρα από

τους αγώνες.

Πηγαίνει σε talk shows, στα κόκκινα χαλιά, φέρει το εμπορικό σήμα της Formula 1 σε όλο τον κόσμο. Για μένα δεν υπάρχει κανείς καλύτερος. Το εννοώ όταν λέω ότι ο Lewis είναι ο καλύτερος πρωταθλητής που είχαμε ποτέ»

Πέρα από την σαφή υπερβολή του «είναι ο καλύτερος πρωταθλητής που είχαμε ποτέ» (και με πια κριτήρια δηλαδή;) η διαφορετικότητα του Hamilton, για όποιον δεν το σκέφτηκε έτσι, μπορεί να γίνει ένα ακόμα εργαλείο προβολής. Γιατί η προβολή στην F1 μοιάζει να είναι το καύσιμό της. Κι όσο περισσότερο καίει, τόσο περισσότερο χρειάζεται. Φαύλος κύκλος.

Για να το προχωρήσουμε, ο Hamilton συχνά προβάλλεται σαν τον Hunt του σήμερα. Ακόμα και ο Lauda έκαμε έναν τέτοιον παραλληλισμό. Η προβολή του χθες, του μακρινού στη δομή της F1 χθες, είναι μια ατυχής διαδικασία, όσο σχεδόν και η λογική του «καλύτερου όλων των εποχών».

Γιατί δεν μπορούμε να βάλουμε τον Jose Froilan Gonzalez δίπλα στον Daniel Riccardo, ούτε μια Maserati L4C δίπλα σε μια Haas VF16. Είναι ένα άλλο σπορ πια. Όπως δεν μπορούμε να βάλουμε τον Jim Morrison δίπλα στον Justin Bieber, φίλο του Hamilton.

Υπάρχει, τέλος, και μια ειδοποιός διαφορά σχετικά με τη σύγκριση της διαφορετικότητας των δυο Βρετανών. Ο James ήταν διαφορετικός εξ απαλών ονύχων. Ο Lewis όχι. Το ανακάλυψε κάποια στιγμή.

Justin & Lewis στο Monaco

Ο δίχως άλλο προικισμένος πρωταθλητής, που αρέσκεται να περιφέρεται με εικονίσματα και χαϊμαλιά στο στήθος του, με τα tatoο του, τα σκουλαρίκια του και σπουδή σε ένα μαλί που αραιώνει, είναι σαφώς πιο ελκυστικός για τους νέους. Είναι ένας από αυτούς. Είναι και

μαύρος, που σε πείσμα ημεδαπού σχολιαστή: «*Ο Dennis δεν θα βάλει ποτέ μαύρο στα μονοθεσία του*», όχι μόνον τον προσέλαβε ο Ron, αλλά «ο μαύρος» του έφερε και τίτλο στο Woking, τον οποίον είχε να τον δει από τον προηγούμενο αιώνα και τον Mika. Ενώ ο άλλος, τι να του πει του Bernie και του συστήματος; Οικογενειάρχης, ζει στο Monaco.

Cardi B και Offset στην εκδήλωση του Offset στο New York, 2016. (The Guardian, 7/10/16)